

Nam

Mô

Đại

Hiến

Mục

Kiên

Liên

Bồ

Tát

-
giac

thao

@hot

mail.

com

NGHI THỨC LỄ VU LAN BỒN

NIỆM HƯƠNG LỄ BÁI

*(Thắp đèn đốt hương trầm xông, đứng ngay ngắn chấp tay để
ngang ngực mặt niệm)*

TỊNH PHÁP GIỚI CHƠN NGÔN:

Án lam xóa ha. (3 lần)

TỊNH TAM NGHIỆP CHƠN NGÔN:

**Án ta phạ bà phạ, truật đà ta phạ, đạt mạ ta phạ,
bà phạ truật độ hám. (3 lần)**

*(Chủ lễ thắp ba cây hương quỳ ngay thẳng cầm hương ngang
trán niệm bài cúng hương)*

CÚNG HƯƠNG TÁN PHẬT

**Nguyện thử diệu hương vân,
Biên mãn thập phương giới,
Cúng dường nhứt thế Phật,
Tôn pháp chư Bồ-tát,
Vô biên Thanh-văn chúng,
Cập nhứt thế Thánh Hiền,
Duyên khởi quang minh đài,
Xứng tánh tác Phật sự,
Phổ huân chư chúng sanh,
Giai phát Bồ-Đề tâm,
Viễn ly chư vọng nghiệp,
Viên thành vô thượng đạo.**

KỆ TÁN DƯƠNG PHẬT BẢO

Pháp vương vô thượng tôn
 Tam giới vô luân thất
 Thiên nhơn chi Đạo sư
 Tứ sanh chi từ phụ
 Ư nhứt niệm quy-y
 Năng diệt tam kỳ nghiệp
 Xung dương nhược tán thán
 Ưc kiếp mạc năng tận.

KỶ NGUYỆN

Nay chính vào mùa Vu Lan Báo Hiếu cứu độ
 sanh linh, chúng con một dạ chí thành cúng dường
 trì tụng kinh Vu Lan Bồn. Nguyện đem công đức
 này hướng về mười phương ba ngôi Tam Bảo, đức
 Thích-Ca Mâu-Ni Phật, đức Tiếp Dẫn Đạo Sư A-
 Di-Đà Phật, cùng các vị Bồ-Tát, tịnh đức chúng
 Tăng, từ bi gia hộ cho cứu huyền thất tổ cha mẹ
 nhiều đời của đệ tử chúng con cùng tất cả chúng
 sanh sớm rõ đường lành thoát vòng mê muội ra
 khỏi u đồ siêu sanh Lạc quốc. Ngưỡng mong oai
 đức vô cùng xót thương tiếp độ.

Nam-mô Thập phương thường trú Tam
 Bảo.

QUÁN TƯỞNG

Năng lễ, sở lễ tánh không tịch,
 Cảm ứng đạo giao nan tư nghi,
 Ngã thử đạo tràng như Đế châu,
 Thập phương chư Phật ảnh hiện trung,
 Ngã thân ảnh hiện chư Phật tiền,
 Đầu diện tiếp túc quy mạng lễ. (1 xá)

- Chí tâm đảnh lễ: Nam-mô Tận hư không,
 biến pháp giới, quá, hiện, vị lai thập phương chư
 Phật, Tôn Pháp, Hiền Thánh Tăng, Thường trú
 Tam Bảo. (1 lạy)

- Chí tâm đảnh lễ: Nam-mô Ta-bà Giáo chủ
 Bốn sư Thích-Ca Mâu-Ni Phật, Đương lai hạ sinh
 Di-Lặc Tôn Phật, Đại trí Văn-Thù Sư-Lợi Bồ-tát,
 Đại hạnh Phổ-Hiền Bồ-tát, Hộ Pháp Chư tôn Bồ-
 tát, Linh sơn hội thượng Phật Bồ-tát. (1 lạy)

- Chí tâm đảnh lễ: Nam-mô Tây phương
 Cực-lạc thế giới Đại từ Đại bi A-Di-Đà Phật, Đại bi
 Quán-Thế-Âm Bồ-tát, Đại-Thế-Chí Bồ-tát, Đại
 nguyện Địa-Tạng-Vương Bồ-tát, Thanh tịnh Đại
 hải chúng Bồ-tát. (1 lạy)

(Đứng ngay, vô chuông mõ và đồng tụng)

TÁN LƯ HƯƠNG

Lư hương sạ nhiệt,
 Pháp giới môn huân,
 Chư Phật hải hội tất diêu văn,
 Tùy xứ kiết tường vân,
 Thành ý phương ân,
 Chư Phật hiện toàn thân.

Nam-mô Hương-Vân-Cái Bồ-tát ma-
 ha-tát. (3 lần)

CHÚ ĐẠI BI

Nam-mô Đại Bi Hội Thượng Phật Bồ-
 Tát. (3 lần)

Thiên thủ thiên nhãn vô ngại đại bi tâm đà-
 la-ni.

Nam-mô hắc ra đát na, đa ra dạ da.

Nam-mô a rị da, bà lô yết đế, thước bát ra
 da, Bồ-đề tát đỏa bà da, ma ha tát đỏa bà da, ma
 ha ca lô ni ca da, án, tát bàn ra phạt duệ số đát na
 đát tỏa.

Nam-mô tất kiết lật đỏa y mông a rị da, bà lô
 kiết đế thất Phật ra lăng đà bà.

Nam-mô na ra cần trì hê rị ma ha bàn đa sa
 mế, tát bà a tha đậu thu bằng, a thệ dựng, tát bà
 tát đa, na ma bà già, ma phạt đạt đậu, đát điệt tha.
 Án a bà lô hê, lô ca đế, ca ra đế, di hê rị, ma ha bồ-
 đề tát đỏa, tát bà tát bà, ma ra ma ra, ma hê ma
 hê, rị đà dựng, cu lô cu lô kiết mông, độ lô độ lô,
 phạt xà da đế, ma ha phạt xà da đế, đà ra đà ra,

địa rị ni, thất Phật ra da, dá ra dá ra. Mạ mạ phạt ma ra, mục đế lệ, y hê y hê, thất na thất na a ra sâm Phật ra xá-lợi, phạt sa phạt sâm, Phật ra xá da, hô lô hô lô ma ra, hô lô hô lô hê rị, ta ra ta ra, tất rị tất rị, tô rô tô rô, bồ-đề dạ bồ-đề dạ, bồ-đà dạ, bồ-đà dạ, di đế rị dạ, na ra cần trì địa rị sắc ni na, ba dạ ma na ta bà ha. Tất đà dạ ta bà ha. Ma ha tất đà dạ ta bà ha. Tất đà du nghệ thất bàn ra dạ, ta bà ha. Na ra cần trì ta bà ha. Ma ra na ra ta bà ha. Tất ra tăng a mục khê da, ta bà ha. Ta bà ma ha, a tất đà dạ, ta bà ha. Giả kiết ra a tất đà dạ, ta bà ha. Ba đà ma yết tất đà dạ, ta bà ha. Na ra cần trì bàn đà ra dạ, ta bà ha. Ma bà lị thắng yết ra dạ, ta bà ha.

Nam-mô hắc ra đất na, đa ra dạ da.

Nam-mô a rị da, bà lô yết đế, thước bàng ra dạ, ta bà ha.

Án tất điện đô, mạn đa ra, bạt đà dạ, ta bà ha. (3 lần)

Nam mô Bồn sư Thích Ca Mâu Ni Phật. (3 lần)

KHAI KINH KỆ

Vô thượng thậm thâm vi diệu pháp,
 Bá thiên vạn kiếp nan tao ngộ,
 Ngã kim kiến văn đắc thọ trì,
 Nguyện giải Như-Lai chơn thiệt nghĩa.

PHẬT NÓI
KINH VU LAN
BỒN

**TA TỪNG NGHE LỜI TẠC NHƯ
 VẬY:**

Một thuở nọ Thế-Tôn an trụ,
 Xá-Vệ thành Kỳ-Thụ viên trung,
 Mục-Liên mới đặt lục thông,
 Muốn cho cha mẹ khỏi vòng trầm luân.
 Công dưỡng dục thâm ân dốc trả,
 Nghĩa sanh thành đạo cả mong đền,
 Làm con hiếu hạnh vi tiên,
 Bèn dùng huệ nhãn dưới trên kiểm tâm.
 Thấy vong mẫu sanh làm ngựa quỉ,
 Không uống ăn tiền tụy hình hài.
 Mục-Liên thấy vậy bi ai,
 Biết mẹ đói khát ai hoài tình thâm.
 Lo phẩm vật đem dâng từ mẫu,
 Đặng đỡ lòng cực khổ bấy lâu.
 Thấy cơm, mẹ rất lo âu,
 Tay tả che đậy, hữu hầu bốc ăn.
 Lòng bồn xển tiền căn chưa dứt,
 Sợ chúng ma cướp giật của bà.
 Cơm đưa chưa tới miệng đà,
 Hóa thành than lửa nuốt mà đặng đâu,
 Thấy như vậy âu sâu thâm,

Mục-Kiên-Liên bị cảm xót thương,
 Mau mau về đến giảng đường,
 Bạch cùng Sư-phụ tìm phương giải nạn.
 Phật mới bảo rõ ràng căn cội,
 Rằng mẹ ông gốc tội rất sâu.
 Dầu ông thần lực nhiệm màu,
 Một mình không thể ai cầu được đâu.
 Lòng hiếu thảo của ông dầu lớn,
 Tiếng vang đồn thấu đến Cửu Thiên.
 Cùng là các bực Thần kỳ,
 Tà, ma ngoại đạo, bốn vì Thiên-Vương,
 Cộng ba cõi sáu phương tu tập,
 Cũng không phương cứu tế mẹ người.
 Muốn cho cứu đặng mạng người.
 Phải nhờ thần lực của mười phương Tăng.
 Pháp cứu tế Ta toan giải nói,
 Cho mọi người thoát khỏi ách nạn,
 Bèn kêu Mục-thị đến gần,
 Truyền cho diệu pháp ân cần thiết thi,
 Rằm tháng bảy là ngày Tụ-tứ,
 Mười phương Tăng đều dự lễ này,
 Phải toan sắm sửa chớ chầy,
 Đồ ăn trăm món trái cây năm màu.
 Lại phải sắm giường nằm nệm lót,
 Cùng thau, bồn, đèn đuốc, nhang dầu,
 Món ăn tinh sạch bấu màu,
 Đựng trong bình bát vọng cầu kính dâng,
 Chư Đại-đức mười phương thọ thực,
 Trong bảy đời sẽ đặng siêu thăng.
 Lại thêm cha mẹ hiện tiền,
 Đặng nhờ phước lực tiêu khiên ách nạn.

Vì ngày ấy Thánh-tăng đều đủ,
 Dầu ở đâu cũng tụ hội về.
 Như người Thiên định Sơn-khê,
 Tránh điều phiền não chăm về thiên-na,
 Hoặ người đặng bốn tòa đạo quả,
 Công tu hành nguyện thỏa vô sanh,
 Hoặ người thọ hạ kinh hành,
 Chẳng ham quyền quý ỉn danh lâm tông,
 Hoặ người đặng lục thông tấn phát,
 Và những hàng Duyên-giác, Thanh-văn,
 Hoặ chư Bồ-tát mười phương,
 Hiện hình làm sãi ở gần chúng sanh,
 Điều trì giới rất thanh, rất tịnh,
 Đạo đức dày chánh định chơn tâm,
 Tất cả các bậc Thánh, Phạm,
 Đồng lòng thọ lãnh bát cơm lục hòa,
 Người nào có sẵn ra vật thực,
 Đặng cúng dường Tự-tứ Tăng thời,
 Hiện tiền phụ mẫu của người,
 Bà con quyến thuộc thấy đều nhờ ơn,
 Tam đồ khổ chắc rằng ra khỏi,
 Cảnh thanh nhàn hưởng thọ tự nhiên.
 Như còn cha mẹ hiện tiền.
 Nhờ đó cũng đặng bá niên thọ trường,
 Như cha mẹ bấy đời quá vãng,
 Sẽ hóa sanh về cõi thiên cung,
 Người thời tuấn tú hình dung,
 Hào quang chiếu sáng khắp cùng châu thân,
 Phật dạy bảo mười phương Tăng chúng,
 Phải tuân theo thể thức sau này:
 Trước khi thọ thực đàn chay,

Phải cầu chú nguyện cho người tín gia.
 Cầu thất thế mẹ cha thí chủ,
 Định tâm thần quán đủ đùng quên,
 Cho xong định ý hành thiền,
 Mới dùng phẩm vật đàn tiền hiến dung.
 Khi thọ dụng, nên an vật thực,
 Trước Phật đài hoặc tự tháp trung:
 Chư Tăng chú nguyện viên dung,
 Sau rồi tự tiện thọ dùng bữa trưa,
 Pháp cứu tế Phật vừa nói dứt,
 Mục-Liên cùng Bồ-tát chư Tăng,
 Đồng nhau tỏ dạ vui mừng,
 Mục-Liên cũng hết khóc thương rầu buồn,
 Mục-Liên Mẫu cũng trong ngày ấy,
 Kiếp khổ về ngạ quỷ được tan,
 Mục-Liên bạch với Phật rằng:
 Mẹ con nhờ sức Thánh-Tăng khỏi nạn,
 Lại cũng nhờ oai thần Tam-Bảo,
 Bằng chẳng thì nạn khổ khó ra
 Như sau đệ tử xuất gia,
 Vu-Lan Bồn pháp dùng mà độ sanh.
 Độ cha mẹ còn đương tại thế,
 Hoặc bảy đời có thể đặng không?
 Phật rằng: lời hỏi rất thông,
 Ta vừa muốn nói con vùng hỏi theo,
 Thiện-nam tử, tỳ-kheo nam nữ,
 Cùng Quốc-vương, Thái-tử, Đại-thần,
 Tam-công, tể-tướng, bá-quan,
 Cùng hàng lê-thứ vạn dân cõi trần,
 Như chí muốn đền ơn cha mẹ,
 Hiện tại cùng thất thế tình thâm,

Đến rằm tháng bảy mỗi năm,
 Sau khi kiết-hạ chư Tăng tựu về,
 Chính ngày ấy Phật, đã hoan hỷ,
 Phải sắm sanh bá vị cơm canh,
 Đựng trong bình bát tinh anh,
 Chờ giờ Tụ-tứ chúng Tăng cúng dường,
 Đặng cầu nguyện song đường trường thọ,
 Chẳng ốm đau cũng chẳng khổ chi,
 Cùng cầu thất thế đồng thì,
 Lìa nơi ngã quỉ sanh về nhơn, thiên,
 Đặng hưởng phước nhân duyên vui đẹp.
 Lại xa lìa nạn khổ cực thân,
 Môn sanh Phật tử ân cần,
 Hạnh tu hiếu thuận phải cần phải chuyên.
 Thường cầu nguyện thung huyên an hảo,
 Cùng bảy đời phụ mẫu siêu sanh
 Ngày rằm tháng bảy mỗi năm,
 Vì lòng hiếu thảo ơn thâm phải đền.
 Lễ cứu tế chí thành sắp đặt,
 Ngõ cúng dường chư Phật chư Tăng.
 Ấy là báo đáp, thù ân,
 Sanh thành dưỡng dục song thân buổi đầu,
 Đệ tử Phật, lo âu gìn giữ,
 Mới phải là Thích-tử Thiên môn,
 Vừa nghe dứt pháp Lan-Bồn,
 Môn sanh tứ chúng thấy đồng hỷ hoan,
 Mục-Liên với bốn ban Phật tử,
 Nguyện một lòng tín sự phụng hành,
 Nam-mô Đại hiếu Mục Kiền Liên Bồ-
 tát. (3 lần)

(Nếu chỉ tụng kinh Vu Lan thì xin tiếp theo trang 174)

PHẬT NÓI KINH ĐẠI BẢO PHỤ MẪU TRỌNG ÂN

Một thuở nọ Thế-Tôn an trụ
 Xá-vệ thành Kỳ-thụ viên trung
 Chư Tăng câu hội rất đông
 Tính ra tới số hai muôn tám ngàn
 Lại cũng có các hàng Bồ-tát
 Hội tại đây đủ mặt thường thường
 Bây giờ Phật lại lên đường
 Cùng hàng đại chúng Nam phương tiến hành
 Đáo bán lộ rành rành mắt thấy
 Núi xương khô bỏ đầy lâu đời
 Thế-Tôn bèn vội đến nơi
 Lạy liền ba lạy rồi rơi giọt hồng
 Đức A-Nan tủi lòng ái ngại
 Chẳng hiểu sao Phật lạy đồng xương?
 Vội vàng xin Phật dạy tường
 Thầy là Từ phụ ba phương bốn loài
 Ai ai cũng kính thầy dường ấy
 Có sao thầy lại lạy xương khô?
 Phật rằng: trong các môn đồ
 Ngươi là đệ tử đứng đầu dày công
 Bối chưa rõ đục trong cho rõ
 Nên vì ngươi ta tỏ đuôi đầu:
 Đồng xương dồn dập bấy lâu
 Cho nên trong đó biết bao cốt hài

Chắc cũng có ông bà cha mẹ
Hoặc thân ta hoặc kẻ ta sanh
Luân hồi sanh tử, tử sanh
Lục thân đời trước thi hài còn đây
Ta lễ bái kính người tiền bối
Và ngậm ngùi vì nhớ kiếp xưa
Đống xương hỗn tạp chẳng vừa
Không phân trai gái bỏ bừa khó coi
Người chịu khó xét soi cho kỹ
Phân làm hai bên nữ bên nam
Để cho phân biệt cốt phàm
Không còn lộn lạo nữ nam chất chồng
Đức A-Nan trong lòng tha thiết
Biết làm sao phân biệt khỏi sai
Ngài bèn xin Phật chỉ bày
Vì khó chọn lựa gái trai lúc này
Còn sanh tiền dễ bề sắp đặt
Cách đứng đi ăn mặc phân minh
Chớ khi rã xác tiêu hình
Xương ai như nấy khó nhìn khó phân
Phật mới bảo A-Nan nên biết
Xương nữ nam phân biệt rõ ràng
Đàn ông xương trắng nặng hoẵng
Đàn bà xương nhẹ đen thâm dễ nhìn
Người có biết có chi đen nhẹ?
Bởi đàn bà sanh đẻ mà ra
Sanh con ba đầu huyết ra
Tám học bốn đầu sữa hòa nuôi con
Vì có ấy hao mòn thân thể
Xương đàn bà đen nhẹ hơn trai
A-Nan nghe vậy bi ai

Xót thương cha mẹ công dày dưỡng sanh
 Bèn cầu Phật thi ân dạy bảo
 Phương pháp nào báo hiếu song thân?
 Thế-Tôn mới bảo lời rằng:
 Vì người ta sẽ phân trần khá nghe
 Thân đàn bà nhiều bề cực nhọc
 Sanh đặng con thập nguyệt cur mang
 Tháng đầu thai đậu tợ sương
 Mai chiều gìn giữ sợ tan bất thường
 Tháng thứ nhì dường như sữa đặc
 Tháng thứ ba như cục huyết ngưng
 Bốn tháng đã tượng ra hình
 Năm tháng ngũ thể hiện sinh rõ ràng
 Tháng thứ sáu lục căn đều đủ
 Bảy tháng thì đủ bộ cốt xương
 Lại thêm đủ lỗ chân lông
 Cộng chung đến số tám muôn bốn ngàn
 Tháng thứ tám hoàn toàn tạng phủ
 Chín tháng thì đầy đủ vóc hình
 Mười tháng thì đến kỳ sinh
 Nếu con hiếu thuận xuôi mình ra luôn
 Bằng ngộ nghịch làm buồn thân mẫu
 Nó vấy vũng đạp quấu lung tung
 Làm cho cha mẹ hải hùng
 Sự đau sự khổ không cùng tỏ phân
 Khi sản xuất muôn phần an lạc
 Cũng ví như được bạc được vàng
 Thế-Tôn lại bảo A-Nan:
 Ôn cha nghĩa mẹ mười phần phải tin
 Điều thứ nhứt gìn giữ thai giáo
 Mười tháng trường châu đảo mọi bề

Thứ hai sanh để gớm ghê
 Chịu đau chịu khổ mỗi mê trăm phần
 Điều thứ ba thâm ân nuôi dưỡng
 Cực đến đâu bền vững chẳng lay
 Thứ tư ăn đắng uống cay
 Để dành bù ngọt đủ đầy cho con
 Điều thứ năm lại còn khi ngủ
 Ướt mẹ nằm khô ráo phần con
 Thứ sáu súc nước nhai cơm
 Miễn con no ấm chẳng nhòm chẳng ghé
 Điều thứ bảy không chê ô uế
 Giặt đồ dơ của trẻ không phiền
 Thứ tám chẳng nỡ chia riêng
 Nếu con đi vắng cha phiền mẹ lo
 Điều thứ chín miễn con sung sướng
 Dầu phải mang nghiệp chướng cũng cam
 Tính sao có lợi thì làm
 Chẳng màng tội lỗi bị giam bị cầm
 Điều thứ mười chẳng ham trau chuốt
 Dành cho con các cuộc thanh nhàn
 Thương con như ngọc như vàng
 Ôn cha nghĩa mẹ sánh bằng thái sơn
 Phật lại bảo A-Nan nên biết:
 Trong chúng sanh tuy thiết phẩm người
 Mười phần mê muội cả mười
 Không tường ơn trọng đức dày song thân
 Chẳng kính mến quên ơn trái đức
 Không xót thương dưỡng dục cù lao
 Ấy là báo hiếu mặc giao
 Ví những người ấy đời nào nên thân
 Mẹ sanh con cưu mang mười tháng

Cực khổ đường gánh nặng trên vai
 Uống ăn chẳng đặng vì thai
 Cho nên thân thể hình hài kém suy
 Khi sanh sản hiểm nguy chi xiết
 Sanh đặng rồi tinh huyết đầm dề
 Ví như thọc huyết trâu dê
 Nhất sanh thập tử nhiều bề gian nan
 Con còn nhỏ phải lo săn sóc
 Ăn đắng cay bùi ngọt phần con
 Phải tắm phải giặt rửa trôn
 Biết rằng dơ dáy mẹ không ngại gì
 Nằm phía ướt con nằm phía ráo
 Sợ cho con ướt áo ướt chăn
 Hoặc khi ghẻ chóc khắp thân
 Ất con phải chịu trăm phần thảm thương
 Trọn ba năm bú nường sữa mẹ
 Thân gầy mòn nào nệ với con
 Khi con vừa được lớn khôn
 Cha mẹ dạy bảo cho con vỡ lòng
 Cho đi học mở thông trí tuệ
 Dựng vợ chồng có thể làm ăn
 Ước mong con được nên thân
 Dầu cho cha mẹ cơ bản quản chi
 Con đau ốm tức thì lo chạy
 Dầu tốn hao đến mấy cũng đành
 Khi con căn bệnh đặng lành
 Thì cha mẹ mới an thần định tâm
 Công dưỡng dục sánh bằng non biển
 Có sao con chẳng biết ơn này
 Hoặc khi làm lỗi bị rầy
 Chẳng tuân thì chớ lại bày ngỗ ngang

Hồn cha mẹ phùng mang trọn mắt
 Khinh trưởng huynh nộ nạt thê nhi
 Bà con chẳng kể ra chi
 Không tuân sư phụ lễ nghi chẳng tường
 Lời dạy bảo song đường không kể
 Tiếng khuyên răn anh chị chẳng màng
 Trái ngang chống báng mọi đàng
 Ra vào lui tới mắng càn người trên
 Vì lỗ mãng tánh quen làm bướng
 Chẳng kể lời trưởng thượng dạy răn
 Lớn lên theo thói hung hăng
 Đã không nhẫn nhịn lại càng hành hung
 Bỏ bạn lành theo cùng chúng dữ
 Nết tập quen làm sự trái ngang
 Nghe lời dụ dỗ quân hoang
 Bỏ cha bỏ mẹ trốn sang quê người
 Trước còn tập theo thời theo thế
 Thân lập thân tìm kế sanh nhai
 Hoặc đi buôn bán kiếm lời
 Hoặc vào quân lính với đời lập công
 Vì ràng buộc đôn công mỗi nợ
 Hoặc trở ngăn vì nợ vì con
 Quên cha quên mẹ tình thâm
 Quên xứ quên sở lâu năm không về
 Ấy là nói những người có chí
 Chớ phần nhiều du hí mà thôi
 Sau khi phá hết cửa rồi
 Phải tìm phương kế kiếm đôi đồng xài
 Theo trộm cướp hoặc là bài bạc
 Phạm tội hình tù rạc phải vương
 Hoặc khi mang bệnh giữa đường

Không người nuôi dưỡng bỏ thân ngoài đồng
 Hay tin dữ bà con cô bác
 Cùng mẹ cha xao xác buồn rầu
 Thương con than khóc âu sầu
 Có khi mang bệnh đui mù vẩn vương
 Hoặc bệnh nặng vì thương quá lẽ
 Phải bỏ mình làm quỷ giữ hồn
 Hoặc nghe con chẳng lo lường
 Trà đình tử điểm phố phường ngao du
 Cứ mãi miết với đồng bất chính
 Chẳng mấy khi thần tỉnh mộ khan
 Làm cho cha mẹ than van
 Sinh con bất hiếu phải mang tiếng đời
 Hoặc cha mẹ đến hồi già yếu
 Không ai nuôi thiếu thôn mọi điều
 Ôm đau đói rách kêu rêu
 Con không cấp dưỡng bỏ liều chẳng thương
 Phận con gái còn nương cha mẹ
 Thì có lòng hiếu dễ thuận hòa
 Cần lao phục dịch trong nhà
 Dễ sai dễ khiến hơn là nam nhi
 Song đến lúc từng phu xuất giá
 Lo bên chồng chẳng sá bên mình
 Trước còn lai vãng đến thăm
 Lần lẩn nguội lạnh biệt tăm biệt nhà
 Quên dưỡng dục song thân ân trọng
 Không nhớ công mang nặng đẻ đau
 Chẳng lo báo bổ cù lao
 Làm cho cha mẹ buồn rầu thảm thay
 Nếu cha mẹ la rầy quở mắng
 Trở sanh lòng hờn giận chẳng kiên

Chớ chi chồng đánh liên miên
Thì cam lòng chịu chẳng phiền chẳng than
Tội bất hiếu lưỡng ban nam nữ
Nói không cùng nghiệp dữ phải mang
Nghe Phật chỉ rõ mọi đàng
Trong hàng Đại-chúng lòng càng thấm thay
Gieo xuống đất lấy cây lấy củ
Đập vào mình vào mũi vào hông
Làm cho các lỗ chân lông
Thảy đều rướm máu ướt đầm cả thân
Đến hôn mê tâm thần bất định
Một giây lâu mới tỉnh than rằng
Bọn ta quả thật tội nhân
Xưa nay chẳng rõ không hơn người mù
Nay tỏ ngộ biết bao lầm lạc
Ruột gan dường như nát như tan
Tội tình khó nổi than van
Làm sao trả đặng muôn ngàn ân sâu
Trước Phật tiền ai cầu trần tó
Xin Thế-Tôn mãi cố bi ân
Làm sao báo đáp thù ân
Tỏ lòng hiếu thuận song thân của mình
Phật bèn dùng phạm thỉnh sáu món
Phân tử cùng Đại-chúng lắng nghe
Ơn cha nghĩa mẹ nặng nề
Không phương báo đáp cho vừa sức đâu
Ví có người ân sâu dốc trả
Công mẹ cha tất cả hai vai
Giáp vòng hòn núi Tu-di
Đến trăm ngàn kiếp ân kia chưa vừa
Ví có người gặp cơn đói rét

Nuôi song thân dưng hết thân này
 Xương nghiền thịt nát phân thân
 Trái trăm ngàn kiếp ân đây chưa đồng
 Ví có người vì công sanh dưỡng
 Tự tay mình khoét thủng song ngươi
 Chịu thân mù tối như vậy
 Đến trăm ngàn kiếp ơn này thấm đâu
 Ví có người cầm dao thiệt bén
 Mổ bụng ra rút hết tâm can
 Huyết ra khắp đất chẳng than
 Đến trăm ngàn kiếp thâm ân đâu bằng
 Ví có người dùng ngàn mũi nhọn
 Đâm vào mình bất luận chỗ nào
 Tuy là sự khó biết bao
 Trái trăm ngàn kiếp không sao đắp đền
 Ví có người vì công dưỡng dục
 Tự treo mình cúng Phật thế đền
 Cứ treo như vậy trọn năm
 Trái trăm ngàn kiếp ân thâm chưa đền
 Ví có người xương nghiền ra mỡ
 Hoặc dùng dao chặt bửa thân mình
 Xương tan thịt nát chẳng phiền
 Đến trăm ngàn kiếp ơn trên chưa đồng
 Ví có người vì công dưỡng dục
 Nuốt sắt nóng thẩu ruột thẩu gan
 Làm cho thân thể tiêu tan
 Đến trăm ngàn kiếp thâm ân chưa đền
 Nghe Phật nói thấy đều kinh khủng
 Giọt lệ tràng khó nổi cảm ngăn
 Đồng thanh bạch Phật lời rằng
 Làm sao trả đặng ân thâm song đường

Phật mới bảo các hàng Phật tử
 Phải lắng nghe ta chỉ sau này
 Chúng người muốn đáp ân dày
 Phải toan biên chép kinh đây lưu truyền
 Vì cha mẹ trì chuyên phúng tụng
 Cùng ăn năn những tội lỗi xưa
 Cúng dường Tam-Bảo sớm trưa,
 Cùng là tu phước, chẳng chừa món chi.
 Rằm tháng bảy đến kỳ Tụ-tứ,
 Thập phương Tăng đều dự lễ này
 Sắm sanh lễ vật đủ đầy
 Chờ giờ cu hội đặt bày cúng dâng
 Đặng cầu nguyện song đường trường thọ,
 Hoặc sanh về Tịnh-độ an nhàn
 Ấy là báo đáp thù ân
 Sanh thành dưỡng dục song thân của mình.
 Mình còn phải cần chuyên trì giới,
 Pháp Tam-qui ngũ giới giữ gìn
 Những lời ta dạy đình ninh
 Khá nên y thủ phụng hành đừng sai
 Được như vậy mới là khỏi tội
 Bằng chẳng thì ngục tối phải sa
 Trong năm đại tội kể ra
 Bất hiếu thứ nhất thật là trọng thay
 Sau khi chết bị đầy vào ngục
 Ngũ Vô-gián cũng gọi A-tỳ
 Ngục này trong núi Thiết-vi
 Vách phen bằng sắt vây quanh bốn bề
 Trong ngục này hàng ngày lửa cháy
 Đốt tội nhưn hết thảy thành than
 Có lò nấu sắt cho tan

Rót vào trong miệng tội nhờn hành hình
 Một vá đủ cho người thọ khổ
 Lộ thịt ra đau thấu tâm can
 Lại có chó sắt cắn gan
 Phun ra khói lửa đốt đoàn tội nhờn
 Ở trong ngục có giường bằng sắt
 Bắt tội nhờn nắm khắp đó xong
 Rồi cho một ngọn lửa hồng
 Nướng quây chúng nó da phỏng thịt thau
 Móc bằng sắt thương đao gươm giáo
 Trên không trung đổ tháo như mưa
 Gặp ai chém nấy chẳng chừa
 Làm cho thân thể nát như như tương
 Những hình phạt vô phương kể hết
 Mỗi ngục đều có cách trị riêng
 Như là xe sắt phân thân
 Chim ưng mổ bụng trâu cày lưỡi le
 Chớ chi đặng chết liền rất đỡ
 Vì nghiệp duyên không nỡ hành thân
 Ngày đêm chết sống muôn lần
 Đến trăm ngàn kiếp không ngừng một giây
 Sự hành phạt tại A-tỳ ngục
 Rất nặng nề ngộ nghịch song thân
 Chúng người đều phải ân cần
 Thừa hành các việc phân trần khoản trên
 Nhất là phải kinh này in chép
 Truyền bá ra cho khắp đông tây
 Như ai chép một quyển này
 Ví bằng đặng thấy một vì Thế-Tôn
 Nếu in được ngàn muôn quyển ấy
 Thì cũng bằng thấy Phật vạn thiên

Do theo nguyện lực tùy duyên
Chư Phật ủng hộ y như sở nguyện
Cha mẹ đặng xa miền khổ lãnh
Lại hóa sanh về cảnh thiên cung
Khi lời Phật giảng vừa xong
Khấp trong Tứ-chúng một lòng kính vâng
Lại phát nguyện thà thân này nát
Ra bụi tro muôn kiếp chẳng nài
Dầu cho kéo lưới trâu cày
Đến trăm ngàn kiếp lời thầy không quên
Ví như bị đá thiên đao kiếm
Khấp thân này đâm chém phân thân
Hoặc như lưới trời thân này
Trải trăm ngàn kiếp lời thầy chẳng sai
Dầu thân này bị cưa bị chặt
Phân chia ra muôn đoạn rã rời
Đến trăm ngàn kiếp như vậy
Chúng con cũng chẳng trái lời thầy khuyên
Đức A-Nan kiên thiên đánh lễ
Cầu Thế-Tôn đặt để hiệu kinh
Ngày sau truyền bá chúng sanh
Để bề phúng tụng trì chuyên tu hành
Phật mới bảo A-Nan nên biết
Quyển kinh này quả thiệt cao xa
Đặt tên "BÁO HIẾU MẸ CHA"
Cùng là "ÂN TRỌNG" thật là chơn kinh
Các nơi phải giữ gìn châu báu
Đặng đời sau y giáo phụng hành
Sau khi Phật dạy rành rành
Bốn hàng Phật tử rất mừng rất vui
Thấy một lòng vâng theo lời Phật

Và kính thành tin chắc vẹn truyền
 Đồng nhau trở lại Phật tiền
 Nhất tâm đánh lễ rồi liền lui ra.

SÁM VU LAN

Đệ-tử chúng con,
 Vâng lời Phật dạy,
 Ngày rằm tháng bảy,
 Gặp Hội Vu-Lan,
 Phạm Vũ huy hoàng,
 Đốt hương đánh lễ.
 Mười phương Tam thế,
 Phật, Pháp, Thánh, Hiền,
 Noi gương Đức Mục-Kiền-Liên,
 Nguyện làm con thảo,
 Lòng càng áo nảo,
 Nhớ nghĩa thân sanh,
 Con đền trưởng thành,
 Mẹ dày gian khổ,
 Ba năm nhủ bộ,
 Chín tháng cưu mang.
 Không ngớt lo toan,
 Quên ăn bỏ ngủ,
 Ấm no đầy đủ,
 Cậy có công cha,
 Chẳng quản yếu già,
 Sanh nhai lam lũ,
 Quyết cùng hoàng vũ,
 Phấn đấu nuôi con,
 Giáo dục vuông tròn,

**Đem đường học đạo,
Đệ-tử ơn sâu chưa báo,
Hỗ phận kém hèn,
Giờ này quỳ trước đài sen,
Chí thành cung kính,
Đạo tràng thanh tịnh,
Tặng bảo trang nghiêm.
Hoặc thừa Tụ-tứ.
Hoặc hiện tham thiên,
Đầy đủ thiện duyên,
Dủ lòng lân mẫn,
Hộ niệm cho:
Bảy kiếp cha mẹ chúng con,
Đượm nhuần mưa Pháp,
Còn tại thế:
Thân tâm an ổn,
Phát nguyện tu trì,
Đã qua đời:
Ác đạo xa lìa,
Chóng thành Phật quả,
Ngũa trông các Đức Như-Lai,
Khắp cõi hư không,
Từ bi gia hộ.**

MA-HA BÁT-NHÃ BA-LA-MẬT-ĐA TÂM-KINH

Quán-tự-tại Bồ-tát, hành thâm Bát-nhã ba-la mật-đa thời, chiếu kiến ngũ uẩn giai không, độ nhất thiết khổ ách.

Xá-Lợi-Tử ! Sắc bất dị không, không bất dị sắc, sắc tức thị không, không tức thị sắc, thọ, tưởng, hành, thức, diệp phục như thị.

Xá-Lợi-Tử ! Thị chư Pháp không tướng, bất sanh, bất diệt, bất cấu, bất tịnh, bất tăng, bất giảm. Thị cố không trung, vô sắc, vô thọ, tưởng, hành, thức, vô nhãn, nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý; vô sắc, thanh, hương, vị, xúc, pháp; vô nhãn giới, nãi chí vô ý-thức-giới, vô vô-minh diệp, vô vô-minh tận, nãi chí vô lão tử, diệp vô lão tử tận; vô khổ, tập, diệt, đạo; vô trí diệp vô đắc.

Dĩ vô sở đắc cố, Bồ-đề tát-đỏa y Bát-nhã ba-la mật-đa cố, tâm vô quái ngại; vô quái ngại cố, vô hữu khủng bố, viễn ly điên đảo mộng tưởng, cứu cánh Niết-bàn. Tam thế chư Phật, y Bát-nhã ba-la mật-đa cố, đắc A-nậu-đa-la tam-miệu tam-bồ-đề.

Cố tri Bát-nhã ba-la-mật-đa, thị đại thần chú, thị đại minh chú, thị vô thượng chú, thị vô đẳng đẳng chú năng trừ nhứt thiết khổ, chơn thiệt bất hư.

Cố thuyết Bát-nhã ba-la-mật-đa chú, tức thuyết chú viết:

Yết-đế yết-đế, ba-la yết-đế, ba-la-tăng yết-đế,
Bồ-đề tát bà ha. (3 lần)

VĂNG SANH QUYẾT ĐỊNH CHƠN NGÔN:

Nam-mô a di đa bà dạ, Đa tha dà đa dạ, Đa
địa dạ tha.

A di rị đô bà tỳ,
A di rị đa tất đam bà tỳ,
A di rị đa tì ca lan đế,
A di rị đa, tì ca lan đa,
Dà di nị dà dà na,
Chỉ đa ca lệ ta bà ha. (3 lần)

TÁN PHẬT

A-Di-Đà Phật thân kim sắc,
Tướng hảo quang minh vô đẳng luân,
Bạch hào uyển chuyển ngũ Tu-di,
Cám mục trùng thanh tứ đại hải.
Quang trung hóa Phật vô số ức,
Hóa Bồ-tát chúng diệp vô biên,
Tứ thập bát nguyện độ chúng sanh,
Cửu phẩm hàm linh đẳng bỉ ngạn.
Nam-mô Tây phương Cực-lạc thế giới, đại từ
đại bi, A-Di-Đà Phật.

Nam-mô A-Di-Đà Phật. (108 lần)

NIỆM TỨ THÁNH

Nam-mô Đại bi Quán-Thế-Âm Bồ-tát.
(10 lần)

Nam-mô Đại-Thế-Chí Bồ-tát. (10 lần)

Nam-mô Địa-Tạng Vương Bồ-tát. (10 lần)

Nam-mô Thanh tịnh Đại Hải chúng Bồ-tát.
(10 lần)

HỒI HƯỚNG

Phúng kinh công đức thù thắng hạnh,
Vô biên thắng phước giai hồi hướng,
Phổ nguyện pháp giới chư chúng sanh,
Tốc vãng Vô-lượng-quang Phật sát.

Nguyện tiêu tam chướng trừ phiền não,
Nguyện đắc trí huệ chơn minh liễu,
Phổ nguyện tội chướng tất tiêu trừ.
Thế thế thường hành Bồ-tát đạo.

Nguyện sanh Tây phương Tịnh-độ trung,
Cửu phẩm Liên hoa vi phụ mẫu,
Hoa khai kiến Phật ngộ vô sanh,
Bất thối Bồ-tát vi bạn hữu.

Nguyện dĩ thử công đức,
Phổ cập ư nhứt thiết,
Ngã đẳng dĩ chúng sanh,
Giai cộng thành Phật đạo.

TAM QUY-Y:

**Tự quy-y Phật, đương nguyện chúng sanh,
thể giải đại đạo, phát vô thượng tâm. (1 lạy)**

**Tự quy-y Pháp, đương nguyện chúng sanh,
thâm nhập kinh tạng, trí huệ như hải. (1 lạy)**

**Tự quy-y Tăng, đương nguyện chúng sanh,
thống lý đại chúng, nhứt thiết vô ngại. (1 lạy)**